

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Разград, 08.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на осми декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА

при участието на секретаря ГАНКА АНГ. АТАНАСОВА
като разглежда докладваното от СИЛВИНА Д. ЙОВЧЕВА Гражданско дело № 20223330100778 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е с правно основание чл. 422 във вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 318, ал. 1 от ТЗ във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, съединен с иск по чл. 294 във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Депозирана е искова молба от „АЛФА КОМЕРС“ ООД с ЕИК 837101357, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ул. *****, представлявано от управителя К. Х. К., чрез пълномощника му адвокат Р. Т. А. при АК – Шумен, със съдебен адрес: гр. Шумен, пл. „*****, против „ИНТЕР БУЛ ТРЕЙД“ ООД с ЕИК 200336608, със седалище и адрес на управление: с. Стражец, община Разград, област Разград, ул. „*****, представлявано от управителя Т. Д., с която моли съдът да се приеме за установено, че ответното дружество дължи на ищцовото дружество по издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по Частно гражданско дело № 20223330100470/2022 г. по описа на Районен съд – Разград, сумата от 3347,23 лв. (три хиляди триста четиридесет и седем лева и двадесет три стотинки), представляващи: 2600 лв. – главница (остатък от непогасено задължение по Данъчна фактура № 0000002875 от 21.11.2019 г.) и обезщетение за забава в общ размер на 747,23 лв. (седемстотин четиридесет и седем лева и двадесет и три ст.) върху главницата на посочената по-горе процесна фактура за забавено изпълнение на парично задължение, в т.ч. 538,51 лв. – обезщетение за забава, изчислено върху главницата от 3512,16 лв. за периода от 21.11.2019 г. до 25.05.2021 г. и 208,72 лв. - обезщетение за забава, изчислено върху главницата от 2600 лв. за периода от 26.05.2021 г. до 10.03.2022 г. ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на задължението. Моли се за осъждане на основание чл. 78 от ГПК на ответника да заплати на ищеца сторените от последния съдебни и деловодни разноски, във връзка с издаването на Заповед за изпълнение по ч. гр. д. №

20223330100470/2022 г. по описа на Районен съд – Разград, както и всички разноси, направени в исковото производство в това число адвокатско възнаграждение.

Твърди се, че с покупко-продажба, обективирана в данъчна фактура на 21.11.2019 г. ответникът е получил от ищеца стока и е ползвал транспорт на ищеца, но не му е заплатил задължение в размер на 2600 лева. Сумата в този размер с ДДС представлява незаплатен остатък от парично задължение по Данъчна фактура № 0000002875 от 21.11.2019 г. за закупени от ответника стоки по опис и включен транспорт, а именно бА. сено, реколта 2019 г., с включен транспорт, количество 16,260 тона, с единична цена на тон 180,00 лв. без ДДС, на обща стойност 2926,80 лв. без ДДС и 3512,16 лв. с ДДС.

Твърди се, че стоката е излязла от Зърнобаза „И. Б.“, собственост на ищеца и транспортирана от същия до базата на длъжника в с. Стражец с Кантарна бележка за износ № 377 от 21.11.2019 г. и Товарителница за обществен автомобилен превоз в страната № 0009867 от 21.11.2019 г., със служебен автомобил с рег. № Н2888ВР, собственост на ищеца от Георги Йорданов. Стоката била доставена франко склад/офис на ответника, получена от него на 21.11.2019 г.

Сочи се, че през периода 23.09.2019 г. – 21.11.2019 г. ответникът закупувал от ищеца селскостопанска продукция, собствено производство на ищеца, използвайки транспортни услуги на последния. За посочения период била закупена селскостопанска продукция, доставена до база на длъжника и приета от него, за което били издадени четири фактури, от които три изплатени. Последната издадена фактура била процесната, като се твърди, че сумата по фактурата е частично платена. Соци се, че страните по гореописаната търговска продажба са уговорили дата на плащане, съвпадаща с датата на данъчното събитие, отбелязано в процесната фактура, а именно 21.11.2019 г. Стоките по тази фактура били заявени по телефона. За тях на 21.11.2019 г. ищецът издал гореописаната фактура, регистрирана и осчетоводена в счетоводните книги на ищеца-продавач, видно от счетоводно извлечение на Ана.тична оборотна ведомост за клиент „ИНТЕР БУЛ ТРЕЙД“ ООД за периода 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г.

Посочва се, че след многократно проведени телефонни разговори, на 25.05.2021 г. ответникът превел по банковата сметка на ищеца сума в размер на 912,16 лв. (деветстотин и дванадесет лева и шестнадесет ст.), представляваща част от задължението по процесната фактура. Като основание за плащането при извършване на касовата операция била посочена процесната фактура. Твърди се, че предвид това частично погасяване дължимият остатък (главницата) от непогасеното задължение по фактурата, към момента на депозиране на настоящата искова молба възлиза на 2600,00 лв. (две хиляди и шестстотин лева. Твърди се, че с частичното плащане на практика ответникът признава задължението, което има към ищеца.

Твърди се, че купувачът-ответник дължи на продавача-ищец на основание чл. 294, ал. 1 от ТЗ, във връзка с чл. 86 от ЗЗД обезщетение в размер на законната лихва за забавено изпълнение на парично задължение по посочения главен дълг от гореописаната фактура, като се вземе предвид намаленият и размер с оглед частичното погасяване:

- лихва за забава в размер на 538,51 лв. (петстотин тридесет и осем лв. и петдесет и една ст.) по данъчна Фактура № 0000002875 от 21.11.2019 г. за периода от 21.11.2019 г. до 25.05.2021 г. върху

главницата от 3512,16 лв. (три хиляди петстотин и дванадесет лв. и шестнадесет ст.).

- лихва за забава в размер на 208,72 лв. (двеста и осем лв. и седемдесет и две ст.) по данъчна Фактура № 0000002875 от 21.11.2019 г. за периода от 26.05.2021 г. до датата на депозирание на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, а именно 10.03.2022 г. върху остатък от главница от 2600,00 лв. (две хиляди и шестстотин лв. и нула ст.).

В осигуреното право на отговор са налице твърдения за неоснователност и недоказаност на исквете и се моли за отхвърлянето им.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Съгласно договор за продажба на 21.11.2019 г. ответникът получил от ищеца стоки с включен транспорт до базата си. По делото е приложена данъчна фактура, издадена от ищеца (като доставчик) на „ИНТЕР БУЛ ТРЕЙД“ ООД с ЕИК 200336608 (като получател) за извършена продажба на стоки (бА. сено с включено транспортиране до базата на купувача) на стойност общо 3512,16 лв. с ДДС. Така представената фактура не е оспорена от ответника по реда на чл. 193 от ГПК (включително за липса на реквизити), поради което съдът приема същата за надлежно писмено доказателство за отразените в нея обстоятелства. Според показанията на свид. Николов, мениджър продажби в ищцовото дружество, същият преди продажбата разговарял с човек, представил му се като А., който му обяснил, че търси храна за животни. Два – три пъти ищцовото дружество извършва доставки на ответника на стоки, но за последната ответника извършил частично плащане. Многократно след това свидетелят разговарял с представилия се като А., който всеки път му пояснявал, че ще заплатят остатъка от сумата. Последно му било обяснено, че А. има проблеми със сърцето и се намира в Турция. Свидетелят посочва още, че доставят бА. сено до базите на купувачите, като цената на транспортната услуга е включена в цената на стоките.

Съгласно приетото заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза, неоспорена от ответника, счетоводството на ищеца е водено редовно, а Данъчна фактура № 0000002875 от 21.11.2019 г. е осчетоводена, включена е в дневника за продажби и в справката-декларация по ЗДДС от м. ноември 2019 г., а съответния ДДС е платен. Счетоводството на ответника не е водено редовно, няма информация да. Данъчна фактура № 0000002875 е осчетоводена, но същата е включена в дневника за покупки, съответно в справката-декларация по ЗДДС за м. ноември 2019 г. Размерът на ползвания данъчен кредит е 585,36 лв. Вещото лице сочи още, че в счетоводството на ищеца е отразено частично плащане във връзка с продажбата в размер общо на 912,16 лв., като неплатени остават 2600,00 лева, а размера на законната лихва за периода от 21.11.2019 г. до 25.05.2021 г. е 538,53 лева, а за периода 26.05.2021 г. до 10.03.2022 г. – 208,72 лева.

От приложеното Частно гражданско дело № 2022333010470/2022 г. по описа на РС – Разград се установява, че ищеца депозирал 14.03.2022 г. заявление по чл. 410 ГПК за издаване на заповед за изпълнение срещу ответника. На 14.03.2021 г. съдът издал Заповед № 258 за изпълнение на парично задължение, с която разпоредил длъжникът „ИНТЕР БУЛ ТРЕЙД“ ООД с ЕИК 200336608 да заплати на кредитора „АЛФА КОМЕРС“ ООД с

ЕИК 837101357 следните суми: сумата 2 600,00 лв. /две хиляди и шестстотин лева/ - главница/остатък по задължения произтичащи от покупка на селскостопанска продукция и транспортни услуги, ведно със законната лихва от 11.03.2022 г. до изплащане на сумата; 538,51 лв. /петстотин тридесет и осем лева и петдесет и една стотинки/ законна лихва върху сумата от 3512,16 лв. за периода 21.11.2019 г. – 25.05.2021 г., сумата 208,72 лв. /двеста и осем лева и седемдесет и две стотинки/ законна лихва върху претендираната с настоящото заявление главница от 2600 лв. за периода 26.05.2021 г. до 10.03.2022 г., сумата 72 лв. /седемдесет и два лева/ разноски по делото и 350 лв. /триста и петдесет лева/ адвокатско възнаграждение. С оглед възражение по чл. 414 ГПК, съдът е указал на ищеца да предяви иск за установяване на вземането си, което е изпълнено в указания от съда срок.

При преценката на така събраните писмени доказателства, съдът прецени предявените искове като основателни, като се признае за установено по отношение на ответното дружество, че вземането на ищеца, за което е издадена заповедта за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК по Частно гражданско дело № 2022333010470/2022 г. по описа на РС – Разград, съществува към момента на издаване на същата.

При преценката на така събраните писмени и гласни доказателства съдът намира, че между страните е налице облигационно правоотношение по повод осъществена продажба, за която е издадена Данъчна фактура № 0000002875 от 21.11.2019 г., а именно по договор за търговска продажба чл. 318 и сл. от ТЗ, в изпълнение на който ищецът доставил на ответника стоки на обща стойност 3512,16 лв. с ДДС, от които ответното дружество е заплатило сумата от 912,16 лв. Сключеният договор е неформален, обективиран в представената по делото данъчна фактура за закупени от ответника БА. сено реколта 2019 г. с вкл. транспорт.

Отразеното в процесната фактура се потвърждава по категоричен начин и от заключението на вещото лице, доколкото фактурата е включена в дневника за покупки на ответника, съответно в справката-декларация по ЗДДС за м. ноември 2019 г. Установява се още, че размера на дължимата лихва за забава по процесната фактура е в размер на 538,53 лв. (петстотин тридесет и осем лева и петдесет и една стотинки) за периода 21.11.2019 г. – 25.05.2021 г., както и 208,72 лв. (двеста и осем лева и седемдесет и две стотинки) за периода 26.05.2021 г. до 10.03.2022 г.

В хода на съдебното дирене ответното дружество не е ангажирало доказателства, установяващи погасяване на дължимото.

Съгласно разпоредбата на чл. 182 от ГПК вписванията в счетоводни книги, които са водени редовно, могат да служат за доказателство на лицето или организацията, които са водили книгите.

Трайно установена е практиката на ВКС, че фактурите отразяват възникналата между страните облигационна връзка и осчетоводяването им от търговското дружество – ответник, поради което и включването им в дневника за покупки-продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях по смисъла на ЗДДС, представлява недвусмислено признание на задължението и доказва неговото съществуване.

Въз основа на ана.з на ангажираните по делото писмени доказателства и приетото заключение по назначената съдебно-счетоводна експертиза, съдът приема за доказано в производството, че страните са били обвързани от

договор за търговска продажба, в изпълнение на който ищецът доставил, а ответникът приел описаните стоки в Данъчна фактура № 0000002875 от 21.11.2019 г. за сумата 3512,16 лв. с ДДС, погасена до размера от 912,16 лв., което обуславя извод за основателност на иска за установяване вземането на ищеца за сумата от 2600,00 лв.

С оглед основателността на предявения главен иск се явява основателен и предявения акцесорен иск за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва.

Отново съобразно изхода на делото и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, следва да бъдат присъдени изцяло направените и претендирани от ищеца съдебни и деловодни разноски в настоящото производство, включително и тези по заповедното производство – аргумент от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълк.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т. 12. Същите са доказани в общия размер от 1254,00 лв., от които: 74,80 лева – заплатената държавна такса при образуване на делото, от тях 72,00 лева – дължими по заповедното производство и 82,00 лева – доплатени при образуване на исковото производство, 450,00 лева за адвокатско възнаграждение по исковото производство, 350,00 лева за адвокатско възнаграждение по заповедното, както и 300,00 лев за възнаграждение на вещото лице. Тези разноски следва да бъдат разграничени, както следва: общо 422,00 лв. (четиристотин двадесет и два лева) по заповедното производство и общо 832,00 лв. (осемстотин тридесет и два лева) по исковото производство.

Воден от изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 422 във вр. с чл. 415, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 318, ал. 1 от ТЗ във вр. с чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, съединен с иск по чл. 294 във вр. с чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, че ответника „ИНТЕР БУЛ ТРЕЙД“ ООД с ЕИК 200336608, със седалище и адрес на управление: с. Стражец, община Разград, област Разград, ул. „*****“, представлявано от управителя Т. Д., дължи на ищцовото дружество „АЛФА КОМЕРС“ ООД с ЕИК 837101357, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ул. ***** представлявано от управителя К. Х. К., следните суми във връзка с издадената срещу ответника Заповед № 258 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по Частно гражданско дело № 2022333010470 по описа на за 2022 г. Районен съд - Разград: 2 600,00 лв. (две хиляди и шестстотин лева), представляващи остатък по задължения, произтичащи от продажба на селскостопанска продукция и транспортни услуги, ведно със законната лихва от 11.03.2022 г. до изплащане на сумата; обезщетение за забава в размер на законната лихва върху дължимата сума в размер на 538,51 лв. (петстотин тридесет и осем лева и петдесет и една стотинки) за периода от 538,51 лв. (петстотин тридесет и осем лева и петдесет и една стотинки); обезщетение за забава в размер на законната лихва върху дължимата сума в размер на 208,72 лв. (двеста и осем лева и седемдесет и две стотинки) за периода от 26.05.2021 г. до 10.03.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК „ИНТЕР БУЛ ТРЕЙД“ ООД с ЕИК 200336608, със седалище и адрес на управление: с. Стражец, община Разград, област Разград, ул. „*****“, представлявано от управителя

Т. Д., **ДА ЗАПЛАТИ** на „АЛФА КОМЕРС“ ООД с ЕИК 837101357, със седалище и адрес на управление: гр. Шумен, ул. ***** представлявано от управителя К. Х. К.:

- 422,00 лв. (четиристотин двадесет и два лева) за направени разноси по заповедното производство по Частно гражданско дело № 2022333010470 по описа на за 2022 г. Районен съд - Разград и

- сумата от 832,00 лв. (осемстотин тридесет и два лева) за направени разноси по настоящото исково производство.

ДА СЕ ПРИЛОЖИ заверен препис от решението към Частно гражданско дело № 2022333010470 по описа на за 2022 г. Районен съд - Разград с оглед на правните последици по чл. 416 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Решението може да бъде обжалвано пред Окръжен съд - Разград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____